

ми (129). Наричатъ ма голѣма, защото имамъ войны далечъ, които царуватъ въ моето име надъ пространны области, и защото знамето ми са развѣва по моретата на двата свѣга. Наричатъ ма силна, защото съмъ търпява и тиха, и защото са грижѣтъ да покриватъ кръвотечащитъ ми раны съ покривалото на гордостъта и на лъжата!»

«Туй говори Испанія, съвзета малко, но сто вѣпиры тичатъ въ мрака за да я тласнѣтъ изново въ мокрия ѝ гробъ. О! милость! милость за нея! Не угасяйте послѣдната искра на живота ѝ! Дайте ѝ време да добие кръвта, която е изгубила!... Но не... Вѣпиритъ сж немплостивы! Жертвата имъ, унищожена и умирающа, изгуби и послѣднето онуй дыханіе, видимыя онзи животъ, който ѝ давахъ побѣдитъ на Карда Петаго. Царско привидѣніе замѣстя царя-завоевателя. Туй привидѣніе царува въ нощъ... Вѣпиритъ, вѣрнитъ му тѣлопозителни, наредени около него блѣскать съ посталитъ си рѣцѣ въ гроба трупа на Испанія. И Испанія, отпаднала отъ борбата, свива са въ спокійствіе подобно на смъртъта, и по безчувственното ѝ почти тѣло мърдатъ са въ бездѣйствіето на монастырскимъ си животъ сичкитъ стѣлпове на Римъ... Върху неподвижния този трупъ проливатъ кръвь... и катадневно хиляды огнѣве поѣдатъ по една часть отъ неподвижния този трупъ... Трупатъ става скелеть... Но сичко еще не е казано... Пепельтъ, плодородныйтъ пепель може да са съживи... Каква благодѣтелна и далечна свѣтлина свѣти изведнажъ

---

(129) Праведно можаше Испанія да рече, че огнюетъ поѣлахъ утробата ѝ. Въ продълженіе на 339 год. Инквизиціята изгори 34,638 испанцы, а на куклы 48,049, осъдени на вѣченъ затворъ 288,214; а да носѣтъ *sanbenito* вѣчно 200,000, на които потомцитъ са считажъ безчестны. Тѣзи числа сж красноречивы обвинители на инквизиціята. Подолу прилагамы и расписъ отъ Исторіята на Инквизиціята отъ *Llorente*, който са напѣрва и въ исторіята на Испанската революція въ 1820 отъ *Ch. L.*...